

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeného z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **Ing. P. J.**, zastoupeného JUDr. Janem Noskem, advokátem se sídlem náměstí Přemysla Otakara II. 123/36, České Budějovice, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2022, č. j. KUJCK 31530/2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 8. 2022, č. j. 55 A 4/2022-42, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeném rozhodnutí zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru (dále jen „magistrát“) ze dne 17. 12. 2021, č. j. SO/13967/2021, a toto rozhodnutí potvrdil. Magistrát uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku, kterého se měl žalobce dopustit překročením nejvyšší povolené rychlosti v obci o 40 km/h. Za to dostal žalobce pokutu ve výši 5000 Kč, byl mu uložen zákaz řízení na 6 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil správní žalobou, kterou Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti výše označenému rozsudku krajského soudu kasační stížnost, s níž spojil návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel v plném rozsahu odkázal na svůj návrh na přiznání odkladného účinku, který předložil krajskému soudu, a také na odůvodnění usnesení, kterým soud žalobě odkladný účinek přiznal. Stěžovateli výkonem trestu zákazu činnosti spočívající v řízení motorových vozidel vznikne újma a tento trest se výrazně negativně projeví v jeho majetkové sféře.

[3] Podle stěžovatele v důsledku zákazu řízení motorových vozidel může dojít k ukončení výdělečné činnosti u společnosti T. M. B. s. r. o., se sídlem K L.X, T. S., kde je zaměstnaný jako provozní ředitel. Dále nebude moci spolupracovat se společností B. S. s. r. o., se sídlem L. n. X, B. na vývoji systémů v automobilovém odvětví.

[4] Stěžovatel doložil vyjádření jednatelů obou výše uvedených společností. Jednatelka T. M. B. s. r. o. potvrdila, že stěžovatel je zaměstnán jako provozní ředitel, který zajišťuje provozní agendu od jednání s obchodními partnery až po fyzické zajištění urgentních dodávek vybraného materiálu a dalších nezbytností. Podle jednatelky není schopen požadované činnosti bez řidičského oprávnění zajistit. Dodala, že společnost T. M. B. s. r. o. je malá firma, která si nemůže dovolit stěžovatele zaměstnávat na uvedené pozici bez platného řidičského oprávnění.

[5] Jednatel B. S. s. r. o. zase potvrdil, že při spolupráci na vývoji systémů v automobilovém odvětví stěžovatel řidičské oprávnění potřebuje, protože jeho osobní zapojení při testech systémů v běžném silničním provozu je nezbytné. Bez takového oprávnění bude nucen spolupráci se stěžovatelem ukončit.

[6] Stěžovatel zároveň dodal fotokopie výplatních pásek pro roky 2021 a 2022 z jeho zaměstnání u T. M. B. s. r. o. a 6 faktur vystavených na B. S. s. r. o. za roky 2021 a 2022. Z prohlášení jednatelky T. M. B. s. r. o. ze dne 16. 3. 2022 vyplývá, že průměrný čistý příjem stěžovatele za uplynulý rok činil 74 177,45 Kč měsíčně. Z 6 doložených faktur vyplývá, že stěžovatel společnosti B. S. s. r. o. vyfakturoval částku 3 347 205,29 Kč. Jednatel B. S. s. r. o. vyčíslil v prohlášení ze dne 11. 3. 2022, že objem stávající spolupráce se stěžovatelem představuje za posledních 12 měsíců částku 2 353 485,27 Kč bez DPH. Pro následujících 12 měsíců očekává společnost B. S. s. r. o. obdobný objem spolupráce.

[7] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že s přiznáním odkladného účinku souhlasí.

[8] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Soud nejdříve posuzoval možnost vzniku újmy. Odkladný účinek je preventivním nástrojem předběžného charakteru, proto postačuje osvědčit, že vznik újmy hrozí. Není třeba postavit najisto, že újma skutečně vznikne (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76). Taková újma zároveň nesmí být bagatelní, naopak musí být významná. Významná je spíše tehdy, pokud v případě nepřiznání odkladného účinku způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod. Příkladem může být hrozba ztráty stávajícího zaměstnání a nemožnost získat ze stejného důvodu druhově obdobnou práci nebo vykonávat v oboru samostatnou výdělečnou činnost (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2012, č. j. 9 As 6/2012-43, a ze dne 21. 2. 2013, č. j. 4 As 8/2013-19).

pokračování

[10] Soud vyšel při zkoumání naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku z toho, že jak z tvrzení stěžovatele, tak z podkladů jím předložených, vyplývá, že zákaz řízení by stěžovateli značně znesnadnil výdělek, a to jako zaměstnanci i jako OSVČ. V podstatě většina výdělečné činnosti stěžovatele v současné době nějak souvisí s řízením auta. V případě, že by motorové vozidlo řídit nemohl, o tyto příjmy by přišel. Z prohlášení jednatelky T. M.B. s. r. o. soud také dovodil, že případné zaměstnání řidiče pro stěžovatele by bylo pro malou společnost příliš nákladné, a proto se ani tato varianta nezdá být schůdná. Jak již upozornil Krajský soud v Českých Budějovicích v usnesení, jímž odkladný účinek stěžovatelově žalobě přiznal, existenční závislost na řízení motorového vozidla je zpravidla důvodem pro přiznání odkladného účinku (odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013-80).

[11] Protože se jedná o správní trestání, nejsou v tomto řízení další osoby, kterých by se mohlo správní rozhodnutí bezprostředně dotknout. Vznik případné újmy pro jiné osoby proto soud nezkoumal.

[12] Stěžovatel prokázal hrozbu ztráty významné části svých příjmů. První podmínka, tedy vznik nepoměrně větší újmy v případě výkonu rozhodnutí, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, je tedy splněna.

[13] Soud se dále zabýval splněním druhé podmínky, tedy že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Jak vyplývá z usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 10. 2003, č. j. 52 Ca 9/2003-144 publikovaném pod č. 87/2004 Sb. NSS, povinnost tvrdit a prokazovat vznik nenahraditelné újmy stíhá žalobce. Žalovaný může zpochybnit návrh z důvodu, že přiznání odkladného účinku je v rozporu s veřejným zájmem. Pokud tak žalovaný neučiní, nepřizná soud odkladný účinek jen v případě, že nesplnění těchto předpokladů vyplýne z obsahu soudního a správního spisu. V této věci žalovaný s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti souhlasil, soud se proto zabýval tím, jestli tento rozpor s důležitým veřejným zájmem neplyne z obsahu soudního a správního spisu.

[14] Jak Nejvyšší správní soud připomněl v usnesení ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013-80, jestliže by měla být ochrana ostatních účastníků silničního provozu považována za důležitý veřejný zájem, „pak by v zásadě nikdy nebylo možno vyhovět žádosti o odkladný účinek podané přestupcem, který byl pravomocně uznán vinným z přestupku proti zákonu o provozu na pozemních komunikacích takové závažnosti, že mu byl uložen trest zákazu činnosti. Takto extrémní tezi však Nejvyšší správní soud nezastává.“

[15] Ve stejném usnesení poté Nejvyšší správní soud pokračuje, že „z teze o obranné funkci trestu spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel (viz výše citované usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 60/2008 - 103) plyne, že je možné, ba nutné, při žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti poměřovat újmu stěžovatele s újmou, která by mohla vzniknout ostatním účastníkům silničního provozu. Tato úvaha není v rozporu se zásadou presumpce neviny, neboť jakkoliv stěžovatel proti rozhodnutí, jímž mu byl uložen zákaz činnosti, od počátku brojí, toto rozhodnutí je v právní moci a bylo již dokonce přezkoumáno a shledáno zákonným i první soudní instancí. Znovu je třeba v této souvislosti

připomenout, že kasační stížnost podaná Nejvyššímu správnímu soudu je opravným prostředkem mimořádným.“

[16] Soud vycházel z výše uvedených tezí a dospěl k závěru, že z obsahu soudního a správního spisu neplyne, že by byl stěžovatel uznán vinným z přestupku natolik závažného, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti představovalo rozpor s důležitým veřejným zájmem, tedy že by stěžovatel představoval pro ostatní účastníky silničního provozu vážné bezpečnostní riziko.

[17] I když měl stěžovatel překročit nejvyšší povolenou rychlost výrazně, soud považoval za nutné zohlednit v rámci posouzení další možné nebezpečnosti stěžovatele pro ostatní účastníky silničního provozu specifické okolnosti tohoto případu. Přihlédl k tomu, že pohnutkou pro rychlou jízdu byla podle stěžovatele nutnost dopravit manželku do nemocnice, i když se podle napadeného rozsudku o krajní nouzi nejednalo. S ohledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[18] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. byly splněny, Nejvyšší správní soud stěžovateli vyhověl a přiznal odkladný účinek kasační stížnosti.

[19] Usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.). Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. října 2022

Mgr. Eva
Šonková
předsedkyně senátu